

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.07.1997
KOM(97) 345 endelig udg.

96/0126 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM ENDELIG AFREGNING OG SIKKERHEDSSTILLELSE
(OMDØBES TIL: OM BEGRÆNSNING AF SYSTEMRISICI
I BETALINGS- OG VÆRDIPAPIRAFREGNINGSSYSTEMER)

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 A, stk. 2)

I. Trin i proceduren

1. Den 30. maj 1996 vedtog Kommissionen et forslag til direktiv om endelig afregning og sikkerhedsstillelse.
2. Rådet fremsendte forslaget til Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Europæiske Monetære Institut, og påbegyndte behandlingen heraf den 20. september 1996.
3. Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog den 31. oktober 1996 en udtalelse om Kommissionens forslag enstemmigt og henstillede heri til, at forslaget kom til at omfatte værdipapirafregningssystemer.
4. Det Europæiske Monetære Institut afgav udtalelse den 21. november 1996. Det hilste forslaget velkommen og understregede, at det var af afgørende betydning for, at betalingssystemer kunne fungere effektivt og gnidningsløst. Det foreslog ligeledes, at værdipapirafregningssystemer skulle være omfattet af forslaget.
5. Europa-Parlamentet hilste forslaget velkommen og vedtog den lovgivningsmæssige beslutning med Parlamentets udtalelse om Kommissionens forslag på plenarforsamlingen den 9. april 1997.
6. Det ændrede forslag, der er vedlagt, er blevet udarbejdet med henblik på at tage bemærkningerne fra disse institutioner i betragtning.

II. Bemærkninger til ændringsforslagene

Europa-Parlamentet fremlagde 21 ændringsforslag til Kommissionens forslag.

1. Accepterede ændringsforslag

Kommissionen vil inkludere ændringsforslag 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 18, og 20 i sit ændrede forslag.

Ændringsforslag 2 og 3 indfører to ny betragtninger. Disse betragtninger er nyttige med henblik på at gøre baggrunden for forslaget mere forståelig.

Ændringsforslag 5, 7, 8, 9, 14 og 15 kan alle accepteres, da de tager sigte på at bringe værdipapirafregningssystemer ind under direktivets dækningsområde. Inkluderingen heraf ligger på linje med både EMI's og ØSU's henstillinger.

Europa-Parlamentet ønsker værdipapirafregningssystemer dækket af direktivet. For at være i overensstemmelse med det ønske skal ikke alene ordene "eller et værdipapirafregningssystem" indføres i slutningen af ændringsforslag nr. 7, men investeringsselskaber som defineret i artikel 1, punkt 2 i direktiv 93/22/EØF eksklusive de institutter, der er nævnt i artikel 2, stk. 2 punkterne a)-k) i samme direktiv skal også omfattes af definitionen af "institut", idet værdipapirafregningssystemer typisk har investeringsselskaber som deltagere.

Direktivet dækker sikkerhedsstillelse i forbindelse med pengepolitiske operationer. Ændringsforslag nr. 13 indfører afledte instrumenter i definitionen af pengepolitiske operationer. For så vidt at centralbanker gennemfører operationer, der vedrører sådanne instrumenter, bør de være omfattet af direktivet.

Idet "værdipapirinstitutter" ikke er defineret i Europa-Parlamentets ændringsforslag, og idet definitionen af "institut" i Kommissionens ændrede forslag også omfatter investeringsselskaber, hvilket formentlig er hvad Europa-Parlamentet forstår ved "værdipapirinstitut" i ændringsforslag nr. 15, henviser Kommissionens ændrede forslag simpelthen til "institut". Det erstatter tillige "deltager", som ikke er defineret, med "institut".

Ændringsforslag 18 ændrer formuleringen af det oprindelige kommissionsforslag, men giver udtryk for samme idé og synes derfor acceptabelt.

Ændringsforslag 20 gør teksten klarere i stk. 1. Stk. 2 i det oprindelige Kommissionsforslag forklarer en underhypotese omfattet af stk. 1. Det kan derfor accepteres at slette stk. 2.

- Desuden har Kommissionen kunnet medtage ændringsforslag 1, 4, 10 og 12 med mindre ændringer.

I ændringsforslag 1 foreslås titlen ændret til "Forslag til Europa-Parlaments og Rådets direktiv om behandling af betalingssystemer og værdipapirafregningssystemer som led i insolvensprocedurer, der vedrører kredit- eller værdipapirinstitutter". En ændring af titlen er acceptabel, men den foreslåede titel giver indtryk af, at forslaget udelukkende skal løse problemer i forbindelse med insolvens. Der vil derfor blive indføjet en ny titel "Direktiv om begrænsning af systemrisici i betalings- og værdipapirafregningssystemer".

Ændringsforslag 4 er acceptabelt, bortset fra tilføjelsen "euro" efter "ecu". For det første antyder den særskilte angivelse af "euro" efter formuleringen "opererer i en hvilken som helst valuta", at euroen ikke er en valuta. For det andet - og dette er mere afgørende - vil det forhold, at ecu og euro nævnes i samme juridiske tekst, give indtryk af, at ecu og euro vil eksistere side om side. Ecu'en vil imidlertid blive afløst af euroen, så de to vil aldrig eksistere samtidig.

Ændringsforslag 12 har til formål at integrere værdipapirafregningssystemer i direktivet. Definitionen af tredjelandbetalingsystem ændres, idet ordet betaling udelades, så der kommer til at stå tredjelandssystem. Parlamentet synes imidlertid at have overset, at definitionen af tredjelandssystem kun henviser til "betalingsystemer" uden at nævne "værdipapirafregningssystemer", hvilket ikke stemmer overens med Parlamentets ønske om at integrere disse værdipapirafregningssystemer. Kommissionen fuldender derfor i sit eget ændrede forslag dette ændringsforslag for at omfatte værdipapirafregningssystemer.

2. Afviste ændringsforslag

Ændringsforslag 6; 10, 11, 16 og 21 samt især 17 og 19 kan ikke medtages i det ændrede forslag. Ændringsforslag 6, stk. 1 anfører på generel vis, at medlemsstaterne vil skulle ændre deres insolvensret i henhold til dette direktiv for at undgå, at den griber forstyrrende ind, hvis en systemdeltager bliver insolvent. Ændringsforslag 6, stk. 2, forpligter de enkelte systemer til at deponere systemaftalen hos den kompetente myndighed, der fører tilsyn med de institutter, der deltager i systemet. Ændringsforslag 6, stk. 3, fastsætter, at der skal offentliggøres oplysninger om, at en aftale er blevet deponeret, og at alle kan få indsigt heri. Desuden skal navnene på de deltagende institutter anføres.

Selv om tanken om en anmeldelsesprocedure, som den kommer til udtryk i dette ændringsforslag, ligger på linje med Rådets nuværende indfaldsvinkel, synes den foreslåede procedure unødvendigt besværlig og bureaukratisk. I nogle medlemsstater er de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med de institutter, der deltager i systemet, ikke de samme som dem, der fører tilsyn med systemet, således at den myndighed, hos hvem systemaftalen skulle deponeres, skulle defineres mere præcist. Dette ændringsforslag kan derfor ikke medtages i det ændrede forslag.

I ændringsforslag nr. 10 er der indføjet en tilføjelse til definitionen af et "betalingsystem". Der behov for at klargøre betydningen af denne tilføjelse. Ændringsforslaget kan derfor ikke accepteres.

I sit ændringsforslag 11 ændrer Parlamentet lokalitetskriteriet (der skal afgøre, om et system er et EF-system, som er omfattet af direktivet) fra at være systemdeltagerens valg af lovgivning (system med hovedsæde i den medlemsstat, hvis lovgivning systemdeltagerne har valgt for deres aftale) til at være det sted, hvor afregningen eller posteringen finder sted. Da det sted, hvor afregningen finder sted, kan være et andet sted end det, hvor den dertil hørende postering finder sted, synes denne ændring ikke at være konsekvent. Samtidig kan der foretages flere posteringer for en og samme betalingsordre (f.eks. på clearingstedet eller hos afregningsagenten), således at man ville skulle definere, hvilken postering der menes. Dette ændringsforslag kan derfor ikke medtages i Kommissionens ændrede forslag. Men teksten i denne artikel i det oprindelige forslag fra Kommissionen er imidlertid blevet ændret for at tage højde for integreringen af værdipapirafregningssystemer i direktivets dækningsområde, som Europa-Parlamentet har anmodet om.

Artikel 3 anfører, at netting af betalingsordrer har retsgyldighed, hvis de er afgivet i betalingsystemet inden indledning af insolvensprocedure. I Kommissionens forslag anføres det, at *ordreafgivelsestidspunktet* skal fastlægges i systemaftalen. I ændringsforslag 6, stk. 1, udelades dette. Spørgsmålet er så, hvornår en betalingsordre kan anses for at være afgivet i systemet. Parlamentet giver intetsteds noget svar på dette spørgsmål, så dette ændringsforslag kan ikke medtages i Kommissionens ændrede forslag. Teksten i artiklen i det oprindelige forslag fra Kommissionen er imidlertid blevet ændret for at tage højde for integreringen af værdipapirafregningssystemer i direktivets dækningsområde, som Europa-Parlamentet har anmodet om.

I artikel 3, stk. 2, refereres der til bestemmelser om annullering af svigagtige kontrakter, der er *indgået* inden indledning af insolvensprocedure. Formuleringen i den engelske version af Kommissionens forslag "to enter into a contract" er synonymt med "to conclude a contract", altså "indgå en aftale". Der refereres ikke til "entering of transfer orders into a system", dvs. "afgive betalingsordrer i et system", som det hedder i Parlamentets ændringsforslag 16, stk. 2¹. Det er samtidig uklart, hvad der menes med tilbageregulering af "afregning eller værdipapirtransaktioner", som der refereres til i Parlamentets ændringsforslag. Denne formulering synes at antyde, at det ikke vil være muligt at tilbageregulere betalings- eller værdipapirtransaktioner, når de først er gennemført. Direktivet har imidlertid til formål at beskytte betalingsordrer mod tilbageregulering, mens de befinder sig i systemet, fordi det er dér, systemrisici kan forekomme. Efter gennemførelsen er der ikke længere noget systemrisikoproblem. Ændringsforslag 16 kan derfor ikke medtages i Kommissionens ændrede forslag.

Ændringsforslag 21, som erstatter det tidligere ændringsforslag 16, stk. 3, bestemmer tidspunktet for *indledning af insolvensprocedure*, som fastsættes til det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed formelt underretter de nationale tilsynsmyndigheder, hvorefter de skal underrette systemdeltagerne. Denne procedure er tidligere blevet undersøgt til bunds (i Kommissionens arbejdsgruppe) og er ikke blevet bibeholdt, da proceduren er urimelig tung.

Kommissionens forslag indeholder et forbud mod at tilbagekalde en betalingsordre efter det tidspunkt, der er fastsat i det pågældende systems regler, mens Parlamentets ændringsforslag 17 forbyder tilbagekaldelse efter det tidspunkt, hvor der er indledt insolvensprocedure. Formålet med bestemmelsen i Kommissionens forslag er at beskytte en betaling, mens den er på vej igennem systemet, hvilket er dér, hvor der kan forekomme systemrisici, hvorimod bestemmelsen har en helt anden betydning i Parlamentets ændringsforslag. Det forekommer imidlertid ikke nødvendigt at gentage - som det er tilfældet i Parlamentets ændringsforslag - at en deltagers aktiver indefrysnes ved insolvens, og at en tilbagekaldelse derfor ikke er mulig. I ændringsforslag 17 udelades desuden den henvisning til tredjepart (f.eks. kunden), der indgår i Kommissionens forslag. Denne udeladelse af henvisningen til tredjepart (f.eks. kunden, betalingsordrens ophavsmand), kunne betyde, at et institut - i et grænseoverskridende system - kunne blive hindret i at tilbagekalde sin kundes betalingsordre, når den først er indgivet i et system (i henhold til systemaftalen eller i henhold til den anden medlemsstats lovgivning), hvorimod kunden lovligt kunne tilbagekalde betalingsordren over for sit institut (i henhold til sin egen medlemsstats lovgivning). Det er klart, at det kunne give anledning til systemrisici, hvis noget sådant fandt sted med et betydeligt beløb. Henvisningen til tredjepart bør derfor bibeholdes.

O.a.: I den danske udgave af Europa-Parlamentets ændringsforslag 16, stk. 2, er tilføjelsen "in the EC system" faldet ud. Ændringsforslaget burde på dansk have lydt: "... dér er afgivet i EF-systemet inden indledning af insolvensprocedurer ...".

Dette ændringsforslag kan derfor ikke medtages i Kommissionens ændrede forslag. Men teksten i denne artikel i det oprindelige forslag fra Kommissionen er imidlertid blevet ændret for at tage højde for integreringen af værdipapirafregningssystemer i direktivets dækningsområde, som Europa-Parlamentet har anmodet om.

Ændringsforslag 19 har til formål at fjerne artikel 6 om, hvilken insolvensret der finder anvendelse, hvis en deltager bliver insolvent. At udelade denne artikel er i strid med direktivets mål, som er at undgå systemrisici, og det af to grunde, nemlig a) retssikkerhed og b) undgåelse af lovkonflikt.

- a) **Retssikkerhed:** Det er af afgørende betydning at garantere retssikkerhed med hensyn til den status, som penge eller værdipapirer i systemet har, hvis en systemdeltager bliver insolvent. Jo længere der hersker usikkerhed, jo længere vil disse penge eller værdipapirer være utilgængelige for de andre deltagere i systemet. Dette kan undergrave de pågældende deltageres likviditetsgrundlag og dermed udgøre en systemrisiko. For at skabe retssikkerhed må det nødvendigvis fastlægges, hvilken insolvensret der finder anvendelse, hvis en systemdeltager bliver insolvent.
- b) **Undgåelse af lovkonflikt:** En medlemsstats insolvensret kan være i strid med en anden medlemsstats aftaleret (med hensyn til undersøgelsen af fordringens gyldighed). Det er derfor af afgørende betydning, at en systemdeltagers insolvens behandles efter insolvensretten i den medlemsstat, hvis aftaleret gælder for systemaftalen.

Dette ændringsforslag kan derfor ikke medtages i Kommissionens ændrede forslag. Men teksten i denne artikel i det oprindelige forslag fra Kommissionen er imidlertid blevet ændret for at tage højde for integreringen af værdipapirafregningssystemer i direktivets dækningsområde, som Europa-Parlamentet har anmodet om.

**ÆNDRET FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV OM BEGRÆNSNING AF SYSTEMRISICI I BETALINGS- OG
VÆRDIPAPIRAFREGNINGSSYSTEMER**

Kommissionens oprindelige forslag

Kommissionens ændrede forslag

(Ændringsforslag 1)

Titel

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om endelig afregning og sikkerhedsstillelse	og	Rådets Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om begrænsning af systemrisici i betalings- og værdipapirafregningssystemer
--	----	---

(Ændringsforslag 2)

Betragtning 1

Konkursretten vedrørende kredit- og værdipapirinstitutter er endnu ikke harmoniseret; et forslag fra 1985 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT C 356 af 31.12.1985, s. 55, som ændret den 8.2.1988) ligger til behandling i Rådet; aftalen af 23. november 1995 mellem medlemsstaterne vedrørende konkursret udelukker udtrykkeligt forsikrings-selskaber, kreditinstitutter og investerings-selskaber;

(Ændringsforslag 3)

Betragtning 7a

Rapporten om "Interbank-Netting schemes" fra Komiteen af Centralbanker fra G10 lande når bl.a. frem til følgende henstillinger: "Netting schemes should have a well founded legal basis under all relevant jurisdictions and netting scheme participants should have a clear understanding of the impact of the particular scheme on each of the financial risks affected by the netting process";

(Ændringsforslag 4)

Artikel 1, nr. 1

Bestemmelserne i dette direktiv gælder for:

1) betalingssystemer i Fællesskabet, der opererer i en hvilken som helst valuta og ecu, og for sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i et sådant system

Bestemmelserne i dette direktiv gælder for:

1) betalingssystemer eller værdipapir-afregningssystemer i Fællesskabet, der opererer i en hvilken som helst valuta, ecu eller forskellige valutaer, som i det pågældende system omregnes indbyrdes, og sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i et sådant system

(Ændringsforslag 5)

Artikel 1, nr. 2

2) institutter fra Fællesskabet, der deltager direkte i et tredjelandsbetalingssystem, og for sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i et sådant system

2) institutter fra Fællesskabet, der deltager i et tredjelandsbetalingssystem eller værdipapir-afregningssystem, og sikkerhed, der stilles i forbindelse med deltagelse i et sådant system

(Ændringsforslag 6)

Artikel 1a

Afvist

(Ændringsforslag 7)

Artikel 2, litra a)

a) "institut": et foretagende som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 77/780/EØF -inklusiv de i direktivets artikel 2, stk 2, nævnte institutter -der deltager direkte i et betalingssystem, og et hvilket som helst andet foretagende, der deltager direkte i et betalingssystem;

a) "institut": et foretagende som defineret i artikel 1 i Rådets direktiv 77/780/EØF - inklusiv de i direktivets artikel 2, stk 2, nævnte institutter, eller et investeringsselskab som defineret i artikel 1 punkt 2 i Rådets direktiv 93/22/EØF eksklusive de institutter, som er anført i artikel 2 stk.2 i punkterne a)-k) deri, der deltager direkte i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, og et hvilket som helst andet foretagende, der deltager direkte i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem;

(Ændringsforslag 8)
Artikel 2, litra b)

b) "direkte" deltagelse: deltagelse i et betalingssystem, der medfører ansvar for afregning
b) "direkte" deltagelse: deltagelse i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, der medfører ansvar for afregning

(Ændringsforslag 9)
Artikel 2, litra e)

e) "betalingsordre": en instruks om at stille et pengebeløb til rådighed for en endelig modtager ved en postering på et kreditinstituts eller en centralbanks konti
e) "betalingsordre": en instruks om at stille et pengebeløb til rådighed for en endelig modtager ved en postering på et kreditinstituts eller en centralbanks konti; i forbindelse med værdipapirafregningssystemer en instruks til et institut om at overføre fordringen på et eller flere værdipapirer ved postering i et register eller i en anden form

(Ændringsforslag 10)
Artikel 2, litra h)

h) "betalingssystem": en skriftlig aftale mellem to eller flere institutter om at effektuere betalingsordrer
h) Uændret.

(Ændringsforslag 11)
Artikel 2, litra i)

i) "betalingssystem i Fællesskabet": et betalingssystem, der har hovedsæde i en medlemsstat. Et betalingssystem anses for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvis lovgivning er blevet valgt af de institutter, der deltager direkte i dette betalingssystem. Hvis der ikke er foretaget et sådant valg, anses betalingssystemet for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvor afregningen finder sted
i) "betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem i Fællesskabet": et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, der har hovedsæde i en medlemsstat. Et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem i Fællesskabet i Fællesskabet anses for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvis lovgivning er blevet valgt af de institutter, der deltager direkte i dette system. Hvis der ikke er foretaget et sådant valg, anses et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem i Fællesskabet for at have hovedsæde i den medlemsstat, hvor afregningen finder sted;

(Ændringsforslag 12)

Artikel 2, litra j)

j) "tredjelandsbetalingsystem": et betalings- eller ringssystem, som ikke er et betalingssystem i Fællesskabet.

j) "tredjelandssystem": et betalings- eller værdipapirafregningssystem, som ikke er et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem i Fællesskabet.

(Ændringsforslag 13)

Artikel 2, litra k)

k) "pengepolitisk transaktion": en national centralbanks eller den fremtidige europæiske centralbanks direkte købs- og salgstransaktioner (til omgående levering eller på termin) på de finansielle markeder eller en sådan transaktion i form af genkøbsforretninger eller långivning og låntagning i fordringer og omsættelige instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer eller i tredjelandsv valutaer eller i ædelmetaller; definitionen omfatter også en national centralbanks eller den fremtidige europæiske centralbanks lånetransaktioner med kreditinstitutter eller andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed

k) "pengepolitisk transaktion": en national centralbanks eller den fremtidige europæiske centralbanks direkte købs- og salgstransaktioner (til omgående levering eller på termin) på de finansielle markeder eller en sådan transaktion i form af genkøbsforretninger eller långivning og låntagning i fordringer og omsættelige instrumenter eller produkter afledt af sådanne fordringer eller instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i Fællesskabsvalutaer, tredjelandsv valutaer eller ædelmetaller; definitionen omfatter også en national centralbanks eller den fremtidige europæiske centralbanks lånetransaktioner med kreditinstitutter eller andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed

(Ændringsforslag 14)

Artikel 2, litra l)

l) "sikkerhed": alle aktiver, der stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der kan opstå i et betalingssystem, eller som stilles til rådighed for de nationale centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank i forbindelse med pengepolitiske transaktioner

l) "sikkerhed": alle aktiver, der stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der kan opstå i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, eller som stilles til rådighed for de nationale centralbanker eller den fremtidige europæiske centralbank i forbindelse med pengepolitiske transaktioner

(Ændringsforslag 15)
Artikel 2, litra la)

a) "værdipapirafregningssystem": en skriftlig aftale mellem institutter med regler for formidling og effektivering af værdipapirtransaktioner mellem disse institutter

(Ændringsforslag 16 og 21)
Artikel 3

1. Betalingsnetting har retsgyldighed og er selv i tilfælde af insolvensprocedurer mod et institut, der deltager direkte i et betalingssystem, bindende for tredjeparter, forudsat at betalingsordren var afgivet i betalingssystemet inden indledning af insolvensprocedurerne. Tidspunktet for hvornår en betalingsordre anses for afgivet i betalingssystemet skal fastlægges i det pågældende betalingssystems regler.

2. Bestemmelser om annullering af kontrakter og transaktioner, der er indgået inden indledning af insolvensprocedurer, medfører ikke oplulning af netting.

1. Netting har retsgyldighed og er selv i tilfælde af insolvensprocedurer mod et institut, der deltager direkte i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, bindende for tredjeparter, forudsat at ordren var afgivet i betalingssystemet eller værdipapirafregningssystemet inden indledning af insolvensprocedurerne. Tidspunktet for hvornår en betalingsordre anses for afgivet i betalingssystemet eller værdipapirafregningssystemet skal fastlægges i det pågældende betalingssystems regler.

2. Uændret.

2a. Afvist.

(Ændringsforslag 17)
Artikel 4

1. En betalingsordre kan hverken tilbagekaldes af et institut, der deltager direkte i et betalingssystem, eller en tredjepart over for de andre direkte deltagere i det pågældende betalingssystem efter det tidspunkt, der er fastsat i det pågældende systems regler. Denne regel gælder, uanset om der er indledt insolvensprocedurer.

1. En betalingsordre eller en ordre vedrørende en værdipapirtransaktion kan hverken tilbagekaldes af et institut, der deltager direkte i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, eller af en tredjepart over for de andre institutter, der deltager direkte i det pågældende system efter det tidspunkt, der er fastsat i det pågældende systems regler. Denne regel gælder uanset om der er indledt insolvensprocedurer.

(Ændringsforslag 18)

Artikel 5

Insolvensprocedurer har ikke tilbagevirkende kraft for et instituts rettigheder og forpligtelser i forbindelse med direkte deltagelse i et betalingssystem i Fællesskabet. Enhver anden regel eller praksis, der har tilbagevirkende kraft, skal tilsidesættes.

Insolvensprocedurer har ikke tilbagevirkende kraft for et instituts rettigheder og forpligtelser i forbindelse med direkte deltagelse i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem i Fællesskabet. Regler, der har tilbagevirkende kraft, finder ikke anvendelse på institutter omfattet af insolvensprocedurer.

(Ændringsforslag 19)

Artikel 6

I tilfælde af insolvensprocedurer mod et institut, der deltager direkte i et betalingssystem, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller ~~har forbindelse med direkte deltagelse i det pågældende betalingssystem,~~ fastlægges efter konkurslovgivningen i det land, hvor betalingssystemet har hovedsæde.

I tilfælde af insolvensprocedurer mod et institut, der deltager direkte i et betalingssystem eller et værdipapirafregningssystem, skal de rettigheder og forpligtelser, der følger af eller ~~har forbindelse med direkte deltagelse i det pågældende system,~~ fastlægges efter konkurslovgivningen i det land, hvor systemet har hovedsæde.

(Ændringsforslag 20)

Artikel 7

1. En panthavers rettigheder i forbindelse med en deltagers forpligtelser over for en anden deltager eller andre deltagere i et betalingssystem eller pengepolitiske myndigheders rettigheder som følge af modtaget sikkerhed i forbindelse med pengepolitiske transaktioner berøres ikke af, at der indledes insolvensprocedurer mod pantsætteren. Sikkerheden skal indfries til fyldestgørelse af rettigheder i forbindelse med deltagelse i et betalingssystem eller i forbindelse med pengepolitiske transaktioner med fortrinsret frem for alle øvrige kreditorer.

2. Når et tredjelandsinstitut stiller sikkerhed i en medlemsstat i forbindelse med deltagelse i et EF-betalingssystem eller i forbindelse med pengepolitiske transaktioner, berøres panthaverens rettigheder ikke af, at der indledes insolvensprocedurer mod det pågældende tredjelandsinstitut.

De rettigheder.

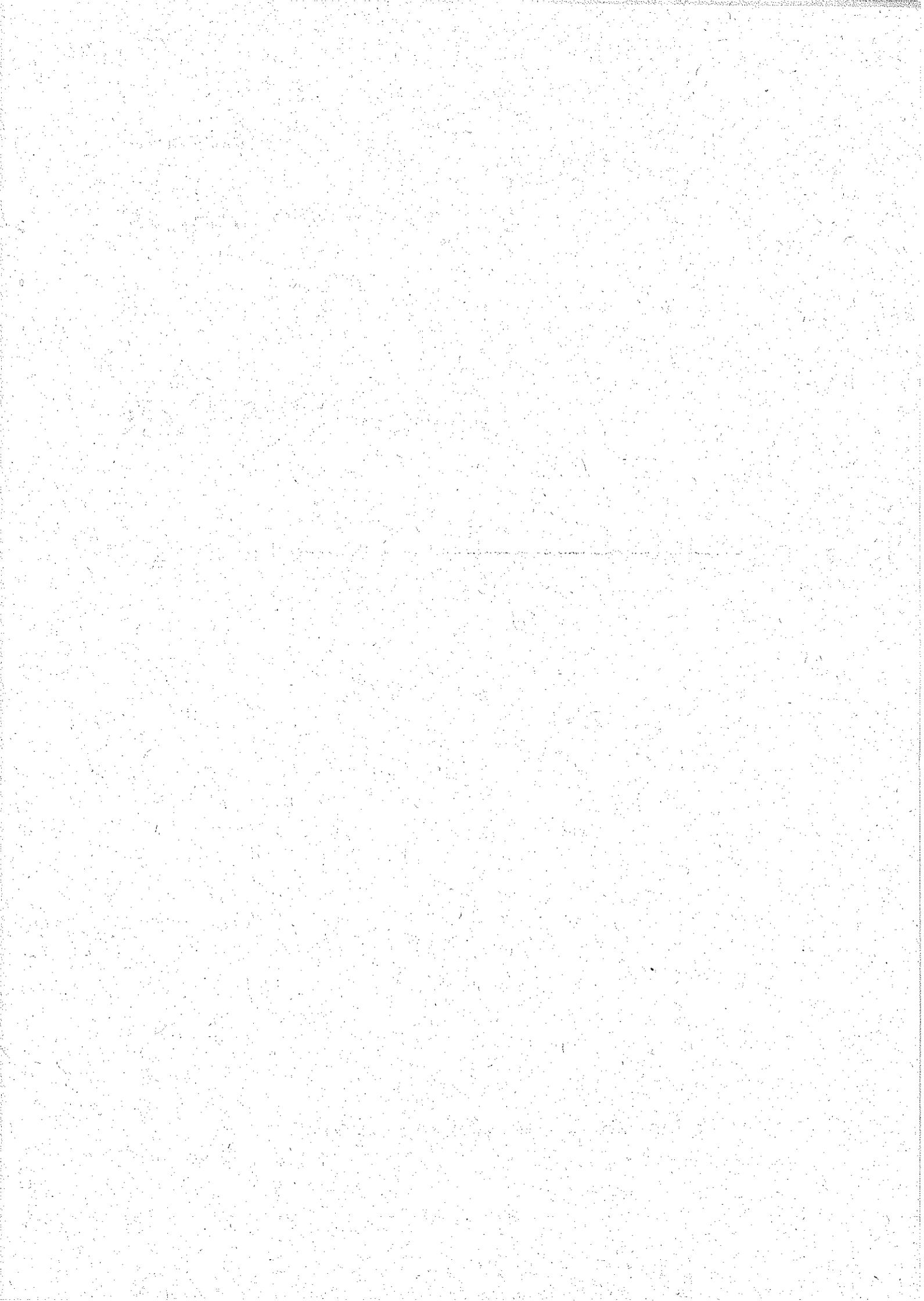
som et institut eller en afregningsagent har på sikkerhed stillet til dets fordel i forbindelse med deltagelse i et system, og

som EF's pengepolitiske myndigheder har på sikkerhed stillet til dets fordel i forbindelse med pengepolitiske transaktioner.

berøres ikke af insolvensprocedurer mod det institut, som stillede sikkerheden. Sikkerheden kan indfries til fyldestgørelse af disse rettigheder.

Artikel 8 til 10

Uændrede

ISSN 0254-1459

KOM(97) 345 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

09 10 08

Katalognummer : CB-CO-97-335-DA-C

ISBN 92-78-21935-5

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg